

A doua venire a Domnului Isus

Pentru studiul din această săptămână, citește: Matei 16:27; 24:3-14, 42,44; Ioan 14:1-3; 1 Tesaloniceni 4:13-18.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și, după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” (Ioan 14:1-3)

A doua venire a Domnului Isus, amintită de peste trei sute de ori în Noul Testament, este doctrina fundamentală a creștinilor adventiști de ziua a șaptea, esența identității lor. Ea face parte din numele nostru și constituie o parte vitală a Evangheliei pe care suntem chemați să o proclamăm. Fără făgăduința revenirii Domnului Isus, credința noastră ar fi zadarnică. Această făgăduință ne ajută să înțelegem încotro ne îndreptăm și ne motivează activitatea misionară.

S-ar putea crede că prelungirea timpului dincolo de așteptările noastre ar trebui să ne slăbească încrederea în făgăduința Domnului Isus de a Se întoarce, dar lucrurile nu stau așa. Pentru mulți, dorul de a se întâlni cu El față în față este mai mare ca niciodată.

Un proiect pentru inima ta – *Biruieste răul prin bine*

„Domnul Hristos S-a rugat ca ucenicii Lui să fie una. (...) Chiar dacă nu trebuie să sacrificăm niciun principiu al adevărului, totuși ar trebui ca ținta noastră continuă să fie aceea de a ajunge la această stare de unitate. Aceasta este dovada că suntem ucenici.” – *Ellen G. White, Patriarhi și profeți*, p. 455

Meditează, roagă-te și acționează!

După cina de la ultimul Paște, Domnul Isus le-a spus ucenicilor că avea să Se ducă într-un loc unde ei nu puteau veni (Ioan 13:33). Gândul despărțirii de El a umplut de tristețe și de teamă inimile ucenicilor. Apostolul Petru L-a întrebat: „Doamne, unde Te duci?... De ce nu pot veni după Tine acum?” (Ioan 13:36,37). Învățătorul a înțeles dorința lor și i-a asigurat că despărțirea de El era doar temporară.

1. Citește făgăduințele Domnului Hristos din Ioan 14:1-3. Însușește-ți personal aceste făgăduințe. De ce ar trebui să le păstrezi ca pe o comoară în suflet?

Domnul nostru Și-a luat în mod solemn angajamentul de a Se întoarce. În greacă, promisiunea „Mă voi întoarce” este la timpul prezent, „Mă întorc”, subliniind certitudinea ei.

Domnul Isus ne-a asigurat că întoarcerea Sa este sigură. El nu a spus: „S-ar putea să Mă întorc”, ci: „Mă voi întoarce”. De fiecare dată când a abordat acest subiect, a vorbit despre el în termeni siguri.

Noi, oamenii, facem uneori promisiuni pe care mai târziu ne dăm seama că nu le putem respecta, oricât ne-am strădui și oricât de bine intenționați am fi. Însă la Domnul nu este așa. El a dovedit de multe ori că Își împlinește cuvântul dat.

De pildă, referitor la întruparea Sa, Domnul a anunțat prin David: „Iată-Mă că vin!” (Psalmii 40:7) și Și-a împlinit făgăduința (Evrei 10:5-7). Realitatea primei Sale veniri sporește semnificativ certitudinea celei de-a doua veniri.

De asemenea, în timpul lucrării Sale pe pământ, Domnul Isus i-a promis lui Iair: „Nu te teme, crede numai și va fi tămăduită” (Luca 8:50) și fiica lui a revenit la viață, după ce murise din cauza unei boli. La fel, Domnul a spus că va ieși din mormânt a treia zi de la moartea Sa și S-a ținut de cuvânt. Le-a promis ucenicilor Duhul Sfânt și L-a trimis exact la timp. Dacă El Și-a onorat promisiunile în trecut, chiar și pe acelea care omeneste păreau imposibil de împlinit, putem avea certitudinea că El va împlini și făgăduința de a reveni.

Cum poți păstra vie în sufletul tău speranța revenirii Domnului Isus?

Obiectivele instructorului

- La nivelul cunoștințelor:** Membrii grupei să identifice caracteristicile principale ale revenirii lui Hristos.
- La nivelul sentimentelor:** Să aibă încredere în făgăduința făcută de Domnul Hristos că va reveni.
- La nivel practic:** Să se pregătească din punct de vedere spiritual pentru a fi gata să-L întâmpine pe Domnul în văzduh.

SCHIȚA STUDIULUI

- I. Cunoștințe: Domnul Hristos ne-a descoperit cum va fi revenirea Sa și care va fi situația pe pământ înainte de acest eveniment**
- A. Care sunt caracteristicile principale ale revenirii Domnului Hristos?
 - B. Ce le aduce celor dreupți revenirea Sa? Dar celor nedreupți?
 - C. Care sunt semnele revenirii Sale?
- II. Sentimente: Revenirea lui Hristos ne inspiră sentimente de pace, încredere, siguranță**
- A. Ce simt credincioșii atunci când se gândesc la a doua venire a Domnului Hristos?
 - B. De ce ar trebui ca împlinirea semnelor revenirii Sale să fie un motiv de bucurie pentru noi?
 - C. Care este scopul revenirii Sale? Ce ne spune aceasta despre dragostea lui Dumnezeu față de oameni?
- III. Practic: Pregătirea spirituală pentru întâlnirea cu Domnul Hristos este o necesitate**
- A. Ce obiceiuri zilnice ne ajută să ne pregătim pentru revenirea în curând a Domnului Hristos?
 - B. Cum îi putem ajuta pe cei din jur să se pregătească pentru acest eveniment?
 - C. Ce contribuție are părtășia creștină la pregătirea spirituală?

Rezumat: Făgăduința revenirii Domnului Hristos nu este ca un vis care pare a nu se mai împlini. Nu este un mod de a evada din realitate, ci este dovada că Domnul ne iubește și Își dorește să fie cu poporul Său ales. Ea ne încurajează să ne pregătim spiritual în fiecare zi și să fim mereu în alertă pentru ca venirea Sa să nu ne ia prin surprindere.

Marele plan de răscumpărare va atinge punctul culminant la a doua venire a Domnului Hristos. Dacă El nu ar reveni, întruparea, moartea și învierea Sa nu ar avea cum să ne aducă mântuirea.

2. Care este unul dintre motivele principale ale revenirii lui Isus? Matei 16:27

Viața nu este întotdeauna dreaptă. De cele mai multe ori nu suntem tratați corect, suferim chiar dacă suntem nevinovați, în vreme ce răul prosperă și mulți nu primesc ce merită. Totuși noi știm că răul și păcatul nu vor stăpâni la nesfârșit, fiindcă Domnul Isus va veni ca să dea fiecăruia „după fapta lui” (Apocalipsa 22:12).

De aici reiese că, înainte de revenirea Sa, trebuie să aibă loc o judecată care să stabilească soarta fiecărui om. Mântuitorul a făcut aluzie la ea în pilda nunții fiului de împărat (Matei 22:11-13). Dar, chiar dacă suntem judecați după faptele noastre, nu înseamnă că suntem mântuiți prin fapte sau în funcție de meritele personale. Mântuirea este prin harul lui Dumnezeu și este primită prin credința în Isus (Marcu 16:16; Ioan 1:12), iar faptele constituie dovada mântuirii.

Matei 16:27 subliniază ideea că vom fi răsplătiți după faptele noastre, că, în sfârșit, ni se va face dreptate.

Un alt lucru important care va avea loc la revenirea Sa este învierea celor care au adormit în Hristos și răsplătirea lor cu viața veșnică. Făgăduința revenirii și a învierii este deosebit de importantă pentru noi, cei care așteptăm să-i revedem pe cei dragi ai noștri care au murit.

„În timp ce pământul se zguduie, fulgerele strălucesc și tunetele fac să răsunе cerul, glasul Fiului lui Dumnezeu îi cheamă afară pe sfinții care au adormit. El privește spre mormintele celor drepti și, ridicând brațele spre cer, strigă: «Treziiți-vă, treziiți-vă, treziiți-vă, voi, care dormiți în țărână, și ieșiți!». Pe tot cuprinsul pământului, morții vor auzi acest glas și cei care vor auzi vor trăi. Și pământul întreg va răsunа de vuietul acelei armate nespuse de mari din fiecare națiune, neam, limbă și popor. Ei ies din închisoarea morții îmbrăcați în slavă nemuritoare, strigând: «Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?» (1 Corinteni 15:55). Și cei drepti care sunt în viață și sfinții înviați își aud glasul într-un strigăt de biruință prelung și fericit.” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 644

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Ioan 14:1-3.

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Speranța cea mai mare a tuturor creștinilor este întâlnirea cu Domnul Hristos la revenirea Sa.

În cadrul studiului, subliniază ideea că importanța deosebită a adevărului despre a doua venire a Domnului Hristos reiese și din menționarea lui frecventă în Scriptură.

Activitate introductivă: Cere-le membrilor grupei să se gândească la o reuniune de familie sau la o reuniune cu foștii colegi de școală. Îndeamnă-i să-și descrie sentimentele.

Apoi invită-i să-și imagineze cum va fi cea mai frumoasă dintre toate reuniunile care au existat vreodată: întâlnirea cu Domnul nostru și cu cei dragi. Încurajează-i să descrie scena, pe baza informațiilor pe care le au din Scriptură. Încurajează-i pe toți să participe la descrierea tabloului revenirii și să spună ce cred că vor percepe cu cele cinci simțuri. Ce vor auzi? Ce vor vedea? Ce simțăminte vor avea? Roagă-i pe câțiva dintre ei să spună ce înseamnă pentru ei, personal, întâlnirea cu Domnul Hristos la revenirea Sa.

De discutat: O reuniune de familie este și o ocazie de revedere. După cum se știe, majoritatea creștinilor (în afară de ucenici) nu L-au văzut niciodată pe Domnul Isus față către față. Ce va însemna a doua Sa venire pentru ei? L-au văzut și L-au cunoscut ei în vreun fel?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Deși au păreri foarte diferite cu privire la detaliile revenirii Domnului Isus, mulți creștini au convingerea că El va veni a doua oară.

Comentariu biblic

I. Făgăduința și scopul revenirii

(Revezi împreună cu grupa Ioan 14:1-3 și Matei 16:27.)

Matei 16:27 ne trimite cu gândul la profeția lui Daniel despre judecata din vremea sfârșitului (Daniel 7:13,14). Domnul Hristos a adunat laolaltă profețiile lui Zaharia, Daniel, Isaia și ale altora și a formulat o

În predica Sa profetică, Domnul Hristos Și-a exprimat îngrijorarea cu privire la apariția învățăturilor greșite despre a doua Sa venire și i-a îndemnat pe ucenici să fie vigilenți pentru că aveau să vină în Numele Său mulți oameni care aveau să spună: „Eu sunt Hristosul!” (Matei 24:5; vezi și versetele 23-26). Pentru a-i feri de această amăgire, El le-a arătat cum avea să fie revenirea Sa.

3. Cum descrie Matei 24:27 revenirea Domnului Isus?

Fulgerul nu poate fi ținut ascuns și nici nu poate fi falsificat printr-o imitație. El străbate bolta cerească într-o fracțiune de secundă și o luminează atrăgând atenția tuturor. Tot așa va fi și venirea Domnului Isus. Nu va fi nevoie de un anunț special, prin care oamenii să fie înștiințați despre ce se întâmplă. Toți oamenii, buni sau răi, mântuiți sau pierduți, chiar și „cei ce L-au străpuns” (Apocalipsa 1:7) Îl vor vedea cu ochii lor cum revine (Matei 26:64).

4. Ce ni se mai spune în Scriptură despre a doua venire a Domnului? 1 Tesaloniceni 4:13-18

Domnul Hristos va veni a doua oară în toată slava Sa divină, ca „Împărat al împăraților și Domn al domnilor” (Apocalipsa 19:16). Dacă prima oară a venit singur și fără o înfățișare care să atragă privirile, fără „frumusețe” și „strălucire” (Isaia 53:2), de data aceasta va coborî în toată măreția și splendoarea Sa, înconjurat de „toți sfinții îngeri” (Matei 25:31) și „cu trâmbița răsunătoare” (Matei 24:31). Atunci toți cei morți în Hristos vor ieși din morminte și vor primi nemurirea.

Dacă avem încredere că Domnul va împlini un lucru atât de măreț precum a doua Sa venire, de ce nu să nu avem încredere în El și în ce privește lucrurile mărunte ale vieții?

învățătură despre revenirea Sa. În baza acestei învățături, El a putut să-i îndemne pe ucenici: „Să nu vi se tulbure inima.” Dar cum putem să nu ne tulburăm când trăim pe o planetă unde ne confruntăm cu războaie, boli incurabile, genocid, accidente nucleare, rasism, divorț, nesiguranță economică și multe altele? Să reținem totuși că experiențele pe care le avem aici, oricât de dureroase ar fi, pălesc în comparație cu răsplata promisă: „De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci, chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi. Căci întristările noastre ușoare, de o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă” (2 Corinteni 4:16,17).

De discutat: Mulți teologi resping sau reduc importanța adevărului despre judecată, socotind că el ar pune în umbră harul, îndreptățirea și iertarea divină. Dar ce sens ar avea harul și iertarea divină dacă nu ar exista o judecată?

II. Modul și timpul revenirii Domnului

(Revezi împreună cu grupa Matei 24 și Apocalipsa 1:7.)

Există trei concepții teologice cu privire la timpul revenirii Lui Isus.

Postmileniaștii cred că revenirea Sa va fi precedată de o mie de ani de progres. Mulți au adoptat această idee în secolul al XIX-lea, când progresul tehnologic era prevalent. Însă, odată cu cele două războaie mondiale, ea a fost abandonată în mare măsură.

Amileniaștii consideră că perioada de o mie de ani amintită în cartea Apocalipsa este doar un simbol și, drept urmare, ea nu ar avea nicio relevanță în ce privește timpul revenirii.

A treia grupare, a premileniaștilor, se împarte în două subgrupuri – dispensaționaliști și istoriciști. Primii cred că Dumnezeu lucrează diferit cu oamenii de la o perioadă la alta. O astfel de perioadă, numită „era creștină”, este cea care se întinde de la crucificarea lui Isus până la marea strâmtorare. Ei cred că la sfârșitul erei creștine va avea loc răpirea secretă, că vor urma șapte ani de strâmtorare, la sfârșitul cărora va avea loc a doua venire (există mici variații de interpretare cu privire la derularea exactă a evenimentelor). În cei șapte ani de strâmtorare, păcătoșii vor avea o nouă ocazie de a se pocăi.

Neconcordanțele acestei interpretări cu Biblia sunt prea numeroase pentru a fi abordate într-un spațiu atât de restrâns, dar unele

Când L-au auzit pe Domnul Isus spunând despre Templul din Ierusalim: „Nu va rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată” (Matei 24:2), ucenicii au fost uimiți și L-au întrebat: „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” (versetul 3). În mintea lor, distrugerea templului avea să coincidă cu sfârșitul istoriei pământului și cu revenirea Sa. Ca răspuns, Domnul Isus a prezentat în paralel semnele ambelor evenimente (căderea Ierusalimului din anul 70 d.Hr. și a doua Sa venire), întrucât ucenicii nu erau pregătiți să le privească separat.

Pentru noi este important să înțelegem rostul acestor semne. Mai întâi, trebuie să știm că ele nu ne-au fost date ca să putem stabili data revenirii lui Isus, căci „despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl” (Matei 24:36). Rostul lor este să ne arate cursul evenimentelor ca să știm că revenirea Sa este aproape, este chiar la uși. E drept că misiunea noastră nu este să stabilim date, dar nici nu putem neglija să cunoaștem timpul în care trăim!

5. Ce aspecte subliniază Domnul Hristos în descrierea tabloului lumii noastre? În ce măsură se potrivește acest tablou cu starea actuală a lumii? Matei 24:3-14,21-26,29,37-39 (vezi și Marcu 13 și Luca 21).

Ideea pe care Domnul a dorit să o întipărească în mintea ucenicilor a fost aceea că revenirea Sa este aproape. De altfel, întreaga predică ținută cu acea ocazie ne lasă impresia că ei aveau să fie în viață la revenirea Sa (vezi Matei 24:32,33,42).

Din perspectivă individuală, revenirea Sa este, într-adevăr, foarte aproape, are loc în secunda imediat următoare momentului în care trecem la odihnă, fiindcă moartea este ca un somn profund, în care nu mai suntem conștienți de nimic din ce se petrece în jur. Când este retrasă suflarea de viață, închidem ochii și, fie că stăm așa un an sau o mie de ani, în clipa în care îi deschidem din nou, îl vedem pe Isus venind pe norii cerului! Acest mod de a explica apropierea revenirii (apropiere susținută și de apostolii Pavel, Petru și Iacov) este perfect valabil. Pentru fiecare dintre noi în parte, venirea Sa va avea loc în clipa imediat următoare celei în care am încetat din viață.

Pentru tine este mulțumitor acest mod de a explica „iminența” revenirii Domnului Hristos?

sunt foarte evidente. Concepția biblică este exprimată cel mai bine prin intermediul interpretării premileniale istoriciste. Aceasta susține că Domnul Hristos va veni la începutul mileniului (și după timpul de strămtorare) pentru a-i răscumpăra pe sfinții în viață și pe cei care au decedat (prima înviere). Păcătoșii în viață sunt nimiciți de strălucirea venirii Sale. Ei dorm timp de o mie de ani în țărâna pământului, alături de toți oamenii răi din toate secolele. La finalul acestei perioade de o mie de ani, toți cei răi sunt readuși la viață (a doua înviere) și apoi sunt nimiciți pentru totdeauna.

Modul în care va avea loc revenirea este descris în mai multe locuri din Biblie, subliniindu-se câteva caracteristici. Ea va fi (1) publică (nu secretă – Apocalipsa 1:7, 1 Tesaloniceni 4:15-18), (2) văzută în același timp pe toată suprafața pământului (nu limitată la o anumită zonă – Matei 24:5,23-30), (3) anunțată prin sunete asurzitoare (nu „pe ascuns” – 1 Tesaloniceni 4:15-18; Matei 24:31), (4) literală și personală (nu simbolică – Faptele 1:11; Luca 24:36-43), (5) bruscă (1 Tesaloniceni 5:2-6; Matei 24:43,44) și (6) cataclismică (Daniel 2:32-35). Cu privire la modul și timpul revenirii, Dumnezeu ne-a oferit suficiente informații ca să credem, dar nu îndeajuns ca să considerăm că știm deja totul.

De discutat: În general, noi, oamenii, suntem înclinați să amânăm luarea deciziilor. La ce pericol ne-am expune dacă am accepta concepția dispensaționalistă?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Informația poate impulsiona sau, dimpotrivă, poate „anestezia”. Ea ne poate pune în mișcare sau, dimpotrivă, ne poate tempera avântul.

În Matei 24, Domnul Isus răspunde la întrebările ucenicilor legate de timpul revenirii Sale. Dar bogăția aceasta de informații avea să le facă bine ucenicilor? Aveau ei să vegheze sau aveau să considere că „mai este timp”?

În Matei 25, Domnul prezintă trei parabole despre nevoia de pregătire și de veghere, trei modele de pregătire spirituală. Revezi aceste modele împreună cu membrii grupei tale: (1) cele zece fecioare, (2) cei trei robi (din pilda talanților) și (3) oile și caprele. Ce principii putem desprinde din aceste parabole cu privire la pregătirea pentru revenirea Domnului Hristos? Cum le putem aplica în viața noastră? Cum ne

6. De ce este esențial să veghem și să fim pregătiți pentru revenirea Domnului Isus? Matei 24:42,44

Nota dominantă a predicii profetice a Domnului Isus este vegherea, starea de alertă permanentă. Așteptarea revenirii Lui trebuie să fie activă, vigilentă, așa cum ar aștepta stăpânul unei case dacă ar ști că vine un hoț să-l jefuiască (Matei 24:43). În timp ce Îl așteptăm, nu stăm cu brațele încrucișate, ci facem lucrarea încredințată, la fel ca robul creștin din parabolă (Matei 24:45; Marcu 13:34-37).

7. De ce atitudini greșite trebuie să ne ferim noi, așteptătorii revenirii Domnului Isus? Matei 24:48-51; Luca 21:34,35. Ce putem face pentru a nu aluneca într-un asemenea comportament?

Pilda despre robul cel rău trage un serios semnal de alarmă în special pentru noi, adventiștii de ziua a șaptea. Robul rău îi reprezintă pe cei care spun că ei cred în revenirea Domnului, dar nu sunt convingeți că El va veni curând. Ei consideră că Domnul zăbovește să vină și mai au destul timp să facă ce le place și tot le mai rămâne timp și pentru a face pregătirile necesare. Din nefericire, capcana aceasta e fatală, pentru că Domnul poate veni în orice moment sau, chiar dacă nu vine, ei pot fi chemați la odihnă pe neașteptate și pe nepregătite. Mai mult decât atât, conștiința lor se tocește, își pierde sensibilitatea treptat din cauza îngăduirii repetate a păcatului și le este din ce în ce mai greu să se pocăiască. Diavolul nu este deranjat de faptul că, teoretic, noi credem în a doua venire a lui Isus, atâta timp cât, în practică, amânăm pregătirea pentru acest eveniment.

Ce pregătiri trebuie să facem? Este nevoie să ne pocăim, să ne mărturisim păcatele rămase nemărturisite, să ne înnoim credința în moartea ispășitoare a lui Isus pe cruce și să ne consacram Lui cu totul. Noi trebuie să trăim în comuniune cu El ca să ne bucurăm de pacea adâncă adusă de faptul că am primit haina neprihănirii Sale.

Cât de mult te gândești la a doua venire a Domnului Isus? În ce măsură îți influențează ea deciziile? Cum poți menține echilibrul între îndeplinirea treburilor zilnice și așteptarea cu nerăbdare a revenirii Sale?

putem pregăti în mod concret pentru întâlnirea cu Isus? (Dacă ai o grupă mai numeroasă, împarte grupa în trei echipe și fiecare să se ocupe de câte o parabolă.)

Activitate: Deschideți Biblia la Matei 25. Studiați cele trei parabole pentru a descoperi principiile pe care le putem aplica la viața noastră astăzi. Folosiți schema de mai jos.

Interpretați limbajul figurat.

Ce adevăruri ni se transmit despre Împărăția cerurilor?

Ce adevăruri ni se transmit în legătură cu pregătirea spirituală?

Analizați conținutul.

Ce au făcut bine personajele pozitive?

Cu ce au greșit personajele negative?

Ce ar fi putut face pentru a evita greșelile?

Ce anume face distincția între personajele negative și cele pozitive?

Cum putem aplica aceste principii la viața noastră spirituală?

Ce schimbări ar trebui să facem?

De ce deosebirile dintre personajele pozitive și cele negative sunt puse în evidență la nivelul faptelor, nu al ideilor, gândurilor, teoriilor?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

În curând va începe un nou an universitar. Profesorii le vor prezenta studenților conținuturile și planul cursurilor, precizând și ce așteptări au de la ei. Unii studenți vor fi sârguincioși și se vor ridica la înălțimea așteptărilor. Alții vor lenevi, vor amâna studiul și, în final, vor pica examenele. În plan spiritual, trecerea examenului final reprezintă primirea vieții veșnice. La examenul final nu se va accepta niciun fel de scuză. Și nu îl vom putea trece dacă lăsăm totul pentru ultimul moment. Este nevoie de o pregătire continuă și constantă, pe tot parcursul vieții.

Activitate: Săptămâna aceasta, analizează-ți trecutul prin intermediul fotografiilor. Pregătește un mic album cu fotografii care au imortalizat evenimente semnificative din viața ta. (Dacă nu e posibil să folosești fotografii, notează pe o hârtie câteva dintre aceste evenimente.) Ce anume a determinat reușita fiecărui eveniment? Ce lecții poți desprinde din aceste evenimente cu privire la pregătirea pentru viața veșnică?

Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, capitolul „Pe Muntele Măslinilor”, p. 627-636; *Tragedia veacurilor*, capitolul „Vestitorii dimineții”, p. 299-316.

„Îndată, se arată la răsărit un nor mic, negru, cam cât o jumătate de palmă. Este norul care Îl înconjoară pe Mântuitorul și care, din depărtare, pare învăluit în întuneric. Poporul lui Dumnezeu știe că acesta este semnul Fiului omului. Într-o tăcere solemnă, [credincioșii] îl privesc cum se apropie de pământ, devenind din ce în ce mai luminos și mai glorios, până când se face un nor mare, alb, având la bază o slavă asemănătoare unui foc mistuitor, iar deasupra, curcubeul legământului. Isus vine ca un cuceritor puternic. (...) Îngerii sfinți, o mulțime mare, fără număr, Îl însoțesc pe drumul Său, cu imnuri de o frumusețe cerească. Firmamentul pare plin de chipuri strălucitoare – «de zece mii de ori zece mii și mii de mii». Nicio pană omenească nu poate descrie scena; nicio minte muritoare nu este în stare să-i înțeleagă splendoarea.” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 640, 641

Întrebări pentru discuție

1. Deși este important să credem că revenirea Domnului Isus este aproape, cum ne putem feri de pericolele fanatismului?
2. Meditează mai mult la ideea că revenirea Sa este foarte aproape din perspectivă personală, fiindcă putem fi chemați oricând la odihnă. Ce decizii poți lua chiar acum pentru a fi pregătit în orice moment?
3. Ce le poți spune acelor care iau în derâdere faptul că Domnul Isus va reveni? Înainte să dai un răspuns, încearcă să te pui în locul lor și să privești lucrurile din perspectiva lor. Încearcă să le înțelegi bine argumentele și apoi gândește-te cum îi poți aborda.
4. Ce părere ai despre ideea că noi, ca oameni, putem grăbi sau întârzi revenirea Domnului? Care sunt argumentele pro și contra?
5. Dacă ai ști că Domnul Isus ar veni săptămâna viitoare, ce schimbări ai face în viața ta?

„Arată-ne unde este biserica Ta!”

Ivan și Raveta Stratrov locuiesc în Skopje. Sunt macedoneni și au fost crescuți în religia tradițională. După ce s-au căsătorit, Raveta mai mergea uneori la biserică, dar Ivan, nu. Odată, ea a cumpărat o Biblie și a adus-o acasă, dar nu a citit-o, ci a așezat-o pe un raft și a uitat-o acolo.

După mai mulți ani, Ivan, care era avocat, a făcut un atac de cord. În perioada de recuperare, a rugat-o pe Raveta să-i aducă Biblia, zicând: „Cunosc bine legile țării. Aș vrea să cunosc și legile lui Dumnezeu.” A început să citească Scriptura și a ajuns la Cele Zece Porunci. A înțeles atunci pentru prima oară că el călcăse legile lui Dumnezeu și i-a spus soției: „Dumnezeu poruncește să nu avem alți dumnezei în afară de El, iar noi avem icoane în case și în biserici. Aici scrie că Dumnezeu este gelos. El vrea să ne închinăm doar Lui, nu sfinților. Iar dincoace scrie că trebuie să sfințim ziua de odihnă, ziua a șaptea, nu ziua întâi!”

Raveta a luat și ea Biblia și citea captivată chiar mai multe ore pe zi. Când s-a convins, a scos icoanele din casă. Au început să caute o biserică păzitoare a zilei a șaptea, dar n-au găsit și, o vreme, au rămas acasă în Sabat. În cele din urmă, Raveta a înălțat la Dumnezeu această rugăciune fierbinte: „Doamne, Te rugăm, arată-ne unde este biserica Ta!”

Când au deschis televizorul, era o emisiune despre a doua venire a Domnului Isus – exact ce citiseră ei. La sfârșit, pe ecran a fost afișat realizatorul emisiunii: „Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea” și un număr de telefon. Au putut astfel să ia legătura cu pastorul bisericii adventiste din orașul lor. L-au asaltat cu întrebări despre Cele Zece Porunci și despre multe pasaje biblice greu de înțeles pentru ei. Pastorul și-a luat timp să le explice fiecare subiect în detaliu.

În sfârșit, cei doi găsiseră biserica adevărată! Le-au vorbit și părinților lui Ivan despre descoperirea lor. Aceștia au crezut și s-au alăturat bisericii imediat, chiar înaintea lui Ivan, fiindcă el era un fumător înrăit. Dar, când a încredințat această problemă în mâna lui Dumnezeu, El i-a dat biruință. Ivan și Raveta au primit botezul în aceeași zi. „Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru emisiunile de televiziune care ne-au condus la biserica Sa”, spune Raveta.

Darurile pentru misiune susțin activitatea posturilor de radio și televiziune din Macedonia, o țară cu mai puțin de cinci sute de adventiști. Vă mulțumim!